

Neresnice in netočnosti v prispevku Jožeta P. Damijana »Mercator, zataktnjen v grlu«

Mercatorjeva uprava je ves čas trajanja postopkov, povezanih s prodajo Mercatorjevih delnic, delovala izključno v okviru svojih pristojnosti in ni komentirala različnih izjav, mnenj in špekulacij, povezanih s postopki prodaje Mercatorjevega deleža. Tudi mnenja Jožeta P. Damijana z naslovom »Mercator, zataktnjen v grlu«, objavljenega v Dnevnikovi prilogi Objektiv 14. maja 2011, Mercator ne namerava komentirati. V okviru svojih pristojnosti in dolžnosti pa moramo reagirati na nekatere navedbe v tem zapisu, ki zadevajo Mercator, in korigirati v njem zapisana neresnična dejstva in netočnosti.

Jože P. Damijan navaja, da je »Slovenecem uspelo, da Hrvatom ni prišla v roke slaba četrtnina delnic Mercatorja, s skupnimi napor politike, neodvisnih državnih regulatorjev, neodvisnih upravljavcev državnega premoženja in modrega vodstva Mercatorja«.

Dejstvo je, da Mercatorjeva uprava v dosedanje postopke prodaje Mercatorjevega deleža nikoli ni bila vključena in se niti o postopkih niti o nobenem potencialnem kupcu ni javno izrekala. Mercatorjeva uprava je ves čas postopka poudarjala le, da si želi stabilizacije lastniške strukture s stabilnimi in finančno trdnimi lastniki, ki bodo Mercatorju omogočili dolgoročni razvoj in rast v skladu s sprejetimi strateškimi usmeritvami.

Jože P. Damijan v svojem tokratnem zapisu v Objektivu nadalje piše: »Uprava Mercatorja se je že zdavnaj, kot da je lastnik Mercatorja, odločila, da ne bo nobenemu potencialnemu kupcu dovolila skrbnega pregleda. Nato se je, ko je postalo jasno, da njen največji posamični lastnik Pivovarna Laško tri mesece pred objavo insolvenčnega postopka nima več druge izbire kot prodajo manj kot četrtninskega deleža, uprava Mercatorja odločila in vesoljni Sloveniji oznanila, da se dovoli prodati le v paketu z vsemi drugimi lastniki. Seveda v imenu transparentnosti postopka prodaje in zaščite interesov vseh, predvsem pa najmanjših lastnikov. V tem primeru bi dovolila celo skrbni pregled poslovanja. Res dobrohotno.«

Namigovanje, da naj bi uprava Mercatorja sprejemala kakršne koli odločitve v imenu lastnikov, je v celoti neresnično. V skladu z veljavno zakonodajo v javni delniški družbi posamezni lastniki ne morejo sprejemati poslovnih odločitev v imenu družbe, tako da lastniki ne morejo odločiti o tem, ali družba komurkoli omogoči skrbni pregled ali ne. Takšna praksa bi bila nezakonita tako z vidika takšnih lastnikov kot tudi družbe. Dopustitev skrbnega pregleda potencialnim kupcem delnic družbe ni dolžnost javne delniške družbe. Takšne odločitve, če do njih pride, so v pristojnosti uprave družbe in je zanje tudi odgovorna vsem delničarjem in jih lahko sprejema le v okviru interesov družbe.

Tudi navedba, da se je Mercatorjeva uprava odločila, da nobenemu potencialnemu kupcu ne bo omogočila skrbnega pregleda družbe, ne drži. O

tem uprava Mercatorja doslej še nikoli ni sklepala.

Razlogi za Mercatorjevo pobudo za oblikovanje večinskega paketa delnic ter začetek mednarodnega postopka prodaje so podrobno opisani v besedilu omenjene pobude, ki je bilo v celoti objavljeno na borznem sistemu elektronskega obveščanja. V okviru te pobude, ki je zaradi interesa po stabilizaciji lastniške strukture v interesu družbe Mercator, je uprava delničarjem ponudila podporo družbe pri morebitnem takšnem prodajnem postopku, ki bi v okviru dobrih mednarodnih praks in možnosti vključeval tudi omogočitev skrbnega pregleda, ogleda poslovnih lokacij ter srečanja z vodstvom družbe. Mercator je za podporo teh aktivnosti družbe z namenom maksimalne profesionalnosti imenoval mednarodno finančno institucijo Societe Generale.

Preseneča nas, da avtor Jože P. Damijan v svojem tokratnem prispevku slabšalno opisuje omenjeno pobudo. V nedavnem prispevku na spletni strani Razgledi z dne 31. marca 2011 je namreč zapisal naslednje mnenje (izvleček): »Tokrat ima Žiga (predsednik uprave družbe Mercator, op.p.) prav. Prav glede tega, da si želi stabilizacije lastniške strukture, stabilnih dolgoročnih strateških lastnikov iz trgovske panoge, ki bodo Mercatorju omogočili dolgoročni razvoj in rast. Ima prav glede tega, da se zavzema za pregleden mednarodni postopek prodaje, kjer se bo prodajal večinski delež Mercatorja z namenom privabiti res najbolj kvalitetne strateške kupce in z namenom doseganja prevzemne premije. S čimer bodo na boljšem predvsem mali

delničarji, ki ne morejo biti deležni raznih podmiznih dogovorov. In ima prav glede tega, da je izpeljavo postopka pogovorov z morebitnimi kupci zaupal profesionalni instituciji, ki ve, kako se v poslovnem svetu izven Slovenije tovrstni postopki vodijo.«

Jože P. Damijan v svojem tokratnem mnenju v oklepaju še zapiše: »Zanimivo bi bilo, če bi tožilci in organi pregona kdaj pogledali, kaj se je dogajalo pred dobrima dvema tednoma na relaciji med Mercatorjem in UVK ter še kakšno državno institucijo.« Družba Mercator je v postopkih UVK v povezavi s prodajo lastniških deležev Mercatorja zgolj predmet presoje o morebitni koncentraciji in ne stranka v postopku. Mercator ima z vsemi državnimi institucijami relacije, ki so zakonite, profesionalne in korektne. Zato vsako namigovanje o čemerkoli drugačnem v povezavi z družbo Mercator v celoti zavračamo.

Mojca Briščik, direktorica sektorja za odnose z javnostmi, Mercator, d.d.